

Решение № 319 от 6.12.2018 г. на ОС - Варна по в. а. н. д. № 1174/2018 г.

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Варна
Вид на делото:	ВАНД
Номер на делото:	1174
Година:	2018
Съдебен състав / Съдия:	РУМЯНА П. ПЕТРОВА, СТАНЧО Р. САВОВ, СВЕТЛА В. ДАСКАЛОВА
Данни за акта	
Вид на акта:	Решение
Номер на акта:	319
Дата на постановяване:	06.12.2018 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Решение

№..... /06.12.2018 г., гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, Наказателно отделение

На осми ноември, две хиляди и осемнадесета година

В публично заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛА ДАСКАЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: СТАНЧО САВОВ

РУМЯНА ПЕТРОВА

Секретар Даниела Тодорова
Прокурор Антония Иванова

като разгледа докладваното от съдия Румяна Петрова ВНАХД № 1174 по описа за 2018 година, и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК и е образувано въз основа на протест, подаден от прокурор във РП- Провадия срещу решение № 70/30.05.2018 г., постановено по НАХД № 213/18 г. по описа на РС- Провадия, 2-ри състав. С атакуваното решение обвиняемия С. И. З. е признат за невиновен в това на 20.04.2018 г. в гр. Провадия, община Провадия, обл. Варна да е управлявал моторно превозно средство – товарен автомобил марка "Мерцедес 313 ЦДИ" с рег. № *** в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, определена със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка/ЗППАМ/ № 18-0819-000954/20.04.2018 г. на мл. инспектор в Сектор "ПП" при ОД МВР-Варна, връчена му на 20.04.2018 г., поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

Недоволен от така постановеното решение прокурор от РП- Провадия в срока по чл. 319, ал. 1 НПК е депозирал протест с искане да бъде отменено решението, с което обв. З. е оправдан, като бъде постановено осъдително решение за извършено от него престъпление по чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК и му бъде наложено административно наказание по реда на чл. 78а от НК. В допълнението към протеста се навеждат доводи за неправилност на решението, тъй като същото не било съобразено с материалния закон и с доказателствата по делото. В протеста се сочи, че не било необходимо процесната ЗППАМ да е влязла в сила, за да породи правните си последици, тъй като съгласно нормата на чл. 172ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението ѝ. С оглед горното счита, че за съставомерността на деянието по чл. 343в, ал. 3 от НК било достатъчно да се установи управлението на МПС в срока на изтърпяване на ПАМ за временно отнемане на СУМПС. От обективна страна се сочи, че това било безспорно установено в хода на производството, а именно, че обв. З. е управлявал МПС на 20.04.2018 г. в срока на изтърпяване на тази ПАМ. В съдебно заседание протестът се поддържа от представителя на ОП- Варна на изложените в него основания, като излага доводи за съставомерността на вмененото на обв. З. престъпление по чл. 343в, ал. 3 от НК. Счита, че за осъществяване на същото не е необходимо ЗППАМ да е влязла в сила, тъй като същата произвежда своето действие с факта на издаването ѝ, поради което моли съда да признае обв. З. за виновен по повдигнатото му обвинение и му наложи административно наказание Глоба около средния размер предвид многобройните наказания по ЗДвП, както и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от една година.

Защитата на обв. З. изразява становище за правилност на първоинстанционното решение, поради което моли да не бъде уважаван протеста. Счита, че РС е обхванал в цялост и пълнота фактическата обстановка, констатирана в рамките на досъдебното производство и са направени правни изводи в съответната законова форма. Защитникът изразява становище, че протестът е немотивиран и съдържа превратни правни тълкувания. Навежда доводи за прилагане хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК, тъй като обвиняемият нямало как в 23 часа да извърши дължимото плащане, което направил още на следващия ден. Не споделя искането на прокурора за налагане на наказание по чл. 343г от НК, още повече, че след заплащането на Глобата подзащитният му продължавал да

управлява МПС.

Въззивният съд, като взе предвид наведените в протеста, допълнението към същия и в съдебно заседание доводи и съображения и след цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, извършена по реда на чл. 314 от НПК, прие следното:

Протестът е подаден в законоустановения срок, от надлежна страна, против акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустим, а разгледан по същество, се явява неоснователен.

Първоинстанционният съд е установил обективната истина по делото, като е анализирал събраните по предвидения в НПК ред гласни доказателствени средства и писмени доказателства, като е приел, че от обективна страна обв. З. не е осъществил престъплението, в което е обвинен с оглед на това, че ЗППАМ не била влязла в сила, поради което не подлежала на предварително изпълнение. Горното обстоятелство според съда обуславяло липсата на един от обективните елементи на изпълнителното деяние по чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК.

Съобразявайки доказателствената съвкупност по делото, ВОС намира, че фактическата обстановка е била изяснена в пълнота от първостепенния съд, като са установени следните релевантни факти:

Обв. С. И. З. бил правоспособен водач на моторно превозно средство за категории В, М и АМ. На същият били съставяни множество АУАН и НП през периода 2004 г. – 2018 г. и 5 фиша през периода 2012 г. – 2018 г., които били платени и две ЗППАМ на 20.04.2018 г.

На 20.04.2018 год. около 22, 00 часа в гр. Варна, по бул. "Владислав Варненчик", на изхода до КПП "Комитово ханче" обв. З. управлявал моторно превозно средство - товарен автомобил марка "Мерцедес 313 ЦДИ" с рег. № ***, след като бил наказван по административен ред с наказание "глоба" в размер на 20 лева, наложено му с фиш № М/966376 от 04.04.2018 год. Глобата не била заплатена в законоустановения срок за доброволно заплащане. Същият бил спрян за проверка, в хода на която било установено горното обстоятелство на неплащане на дължимата Глоба, поради което контролните органи в лицето на мл. автоконтрольор в сектор "ПП" при ОД на МВР- Варна издал Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 18-0819-000954/20.04.2018 год., с която на обв. З. била наложена принудителна административна мярка по чл. 171, ал. 1, б. "д" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание "глоба", незаплатена в срока за доброволно заплащане - до заплащане на дължимата глоба. Заповедта била връчена лично на С. З. на 20.04.2018 год.. В бланката на същата било отразено, че подлежи на обжалване в 14-дневен срок, като на основание чл. 172ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената принудителна мярка. От контролните органи било иззето и СУМПС. След като на обв. З. била връчена ЗПАМ, същият продължил да управлява товарния автомобил марка "Мерцедес 313 ЦДИ" с рег. № ***, преди да е заплатил дължимата глоба по горепосочения фиш, като около 23. 00 часа на 20.04.2018 год. в гр. Провадия, по път трети клас 208 в района на квартал "Север", до блок № 2 в посока гр. Айтос, той бил спрян за рутинна проверка от дежурни служители на РУ-Провадия - свидетелите И. В. И. и К. С. К.. При извършената проверка, същите установили, че обв. З. не представя СУМПС, а ЗППАМ № 18-0819-000954/20.04.2018 год., съставена му малко по-рано. За съдействие бил повикан дежурен служител на РУ-Провадия по КАТ - св. М. М., който съставил на обв. З. АУАН бл. № 382858/20.04.2018 год. за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и ЗППАМ № 18-0324-000160/20.04.2018 г. с мярка по чл. 171, т. 2а, б.

а от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и изземване на регистрационните табели на МПС-то. В бланката на тази Заповед също било отбелязано, че тя подлежи на обжалване в 14-дневен срок, както и че подадената жалба не спира изпълнението на принудителната мярка. Дължимата от обвиняемия Глоба по Фиш № М/966376 от 04.04.2018 г. била заплатена на 23.04.2018 г.

Гореописаната фактическа обстановка е установена по несъмнен и безспорен начин от първоинстанционния съд въз основа показанията на свидетелите и приложените на ДП писмени доказателства. Същата не се оспорва от обвиняемия. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка обаче, съдът е стигнал до неправилни правни изводи. РС е приел, че издадената спрямо обвиняемия ЗППАМ към инкриминираната в постановлението дата не била влязла в сила и не могла да породи съответните правни последици, поради което и е приел, че деянието несъставомерно. Тези изводи на първоинстанционния съд са в противоречие с материалния закон. При така възприетата фактическа обстановка и от въззивната инстанция, настоящият състав счита, че обв. С. З. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, тъй като на посочената в постановлението дата- 20.04.2018 г. в гр. Провадия, община Провадия, обл. Варна е управлявал моторно превозно средство – товарен автомобил марка "Мерцедес 313 ЦДИ" с рег. № *** в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, определена със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка/ЗППАМ/ № 18-0819-000954/20.04.2018 г. на мл. инспектор в Сектор "ПП" при ОД МВР-Варна, връчена му на 20.04.2018 г. От доказателствата по делото се установява, че на посочената в постановлението дата, обв. З. е управлявал МПС, като малко по-рано същият ден, му е била издадена и връчена процесната ЗППАМ. Видно от същата, на основание чл. 171, ал. 1, б. "д" от ЗДвП, на обв. З. временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание "глоба", тъй като същата не била заплатена в срока за доброволно заплащане. Тази мярка е била със срок - до заплащане на дължимата глоба. Заповедта била връчена лично на С. З., като той предал и СУМПС. По този начин същият е бил запознат със съдържанието на ЗППАМ и ограниченията, които тя му налагала. Въпреки това, по-късно на същата дата, той продължил да управлява МПС. Съгласно разпоредбата на чл. 172ал. 6 от ЗДвП, подадената жалба срещу ЗППАМ не спира изпълнението ѝ, поради което с издаването и връчването ѝ, същата е породила своите правни последици и обвиняемият е следвало да съобрази поведението си с нея. Като не е сторил това, а е продължил да управлява МПС същият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК.

Въпреки, че деянието формално осъществява признаците на състава на престъпление, настоящата инстанция счита, че същото попада в хипотезата на чл. 9ал. 2 от НК. Съгласно чл. 9ал. 2 от НК, не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Или, за да се приложи чл. 9ал. 2 от НК, следва да се изхожда от малозначителността на деянието, а тя е в зависимост от обществената му опасност, която може да не е налице или да е явно незначителна. Малозначително е това деяние, което да не може да окаже отрицателно въздействие върху съществуващите обществени отношения или да не може да ги застрашава, поради което то не е общественоопасно. Освен това може без да се изключва

обществената опасност на деянието, да се обоснове явна незначителност т. е. такава ниска степен, която да не е достатъчна, за да бъде деянието третирано като престъпление. Липсата на възможно отрицателно въздействие или незначителността му, трябва да бъдат дадени по категоричен начин, вероятността на някакъв обществено значим отрицателен ефект, трябва да бъде несъмнено изключена. От събраните по делото доказателства е видно, че извършеното от подсъдимия деяние е породило съответните общественоопасни последици- т. е. същият е осъществил изпълнителното деяние на престъплението, като в конкретният случай съдът намира, че деянието не е престъпно предвид на това, че обществената му опасност е явно незначителна. В този случай следва да се преценява не само обществената опасност на деянието, но и тази на дееца. В конкретния случай обв. З. след като е бил спрял за проверка на 20.04.2018 г. около 22, 00 часа и контролните органи установили, че не е заплатил наложената му Глоба по фиш № М/966376 от 04.04.2018 год., му съставили ЗППАМ, като същият е нямало как да я заплати в този час, а следващите дни са били събота и неделя. Това той е сторил още в първия работен ден на 23.04.2018 г. В случая временното лишаване от правоуправление не се дължи на неправомерно поведение на пътя, представляващо опасност за останалите участници в движението, преди издаване на ПАМ, а е в резултат на неизпълнение на задължение за плащане на Глоба, поради което и обществената опасност на деянието и дееца според настоящият състав на съда е явно незначителна. Нещо повече, видно от справката за нарушител, същият има множество нарушения по ЗДВП, Глобите обаче по които са били платени, като единствено по фиш № М/966376 от 04.04.2018 год. не е била заплатена. В контекста на всичко изложено, според настоящия съдебен състав, съвкупната оценка на релевантните обстоятелства сочи, че инкриминираното поведение на обвиняемия е засегнало толкова незначително обществените отношения, предмет на наказателно правна защита, че следва да бъде квалифицирано като такова с явно незначителна обществена опасност по смисъла на чл. 9, ал. 2 пр. 2 от НК. А това, безспорно прави обществено неприемливо и неоправдано използването на предвидените в наказателното право санкционни средства по отношение на извършителя му. По тези съображения, въззивната инстанция намира, че следва да потвърди атакуваното решение, като го измени, досежно мотивите и основанията за оправдаване на обвиняемия.

За пълнота на изложението с оглед направеното от представителя на ВОП искане за налагане на наказание лишаване от право да управлява МПС, следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 78а, ал. 4 от НК, съдът, който налага глобата по ал. 1, може да наложи и това наказание, но само ако лишаване от такова право е предвидено за съответното престъпление. По отношение вида и размера на наказанието, чл. 343в, ал. 3 от НК препраща към алинея първа на същата разпоредба, която предвижда наказание лишаване от свобода до три години и глоба от двеста до хиляда лева. Следователно законодателят не е предвидил възможност на извършителите на престъпления по чл. 343в, ал. 3 от НК да бъде налагано наказание лишаване от право да управлява МПС. В случая е неприложимо и правилото на чл. 343г от НК, където са посочени лимитативно за кои престъпления може да се наложи наказание лишаване от право да управлява МПС, като сред тях законодателят не е включил престъплението по чл. 343в, ал. 3 от НК. Волята на законодателя да не се налага наказание лишаване от право да управлява МПС на извършителите на престъпления по чл. 343в, ал. 3 от НК, каквото е процесното деяние, не може да се тълкува в обратния смисъл, с оглед препращането на самата разпоредба в санкционната ѝ част към първата алинея.

Воден от горе изложеното и на основание чл. 334ал. 1т. 3 във вр. с чл. 337ал. 3 от НПК

и чл. 338 от НПК, съдът

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯВА решение № 70/30.05.2018 г., постановено по НАХД № 213/2018 г. по описа на РС- Провадия, 2-ри състав, като на основание чл. 9, ал. 2 от НК вр. чл. 304 от НПК ОПРАВДАВА обв. С. И. З. по повдигнатото му обвинение по чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, тъй като деянието е с явно незначителна обществена опасност.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна проверка.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.